

QUADERNS DE

L'HOSPITALET 1990

José López i Pérez

A totes les persones que d'alguna manera han col·laborat a què això fos possible i també a aquelles qui no ho han fet, perquè la seva actitud ens ha servit d'estímul.

Llarga vida al rock'n roll

Disseny, producció i originals: Patronat Municipal de Comunicació

Edita: Centre d'Estudis de l'Hospitalet - AC Bellvitge

Autor: José López i Pérez

Traducció: Francesc Serra

Consorti de Normalització Lingüística de l'Hospitalet

Imprimeix: Expres Serveis

Desembre 1990

Preu: 700 Ptes.

A totes les persones que d'alguna manera han col·laborat a què això fos possible i també a aquelles qui no ho han fet, perquè la seva actitud ens ha servit d'estímul.

Llarga vida al rock'n'roll

Disseny, producció i originals: Patronat Municipal de Comunicació

Edita: Centre d'Estudis de l'Hospitalet - AC Bellvitge

Autor: José López i Pérez

Traducció: Francesc Serra

Consorti de Normalització Lingüística de l'Hospitalet

Imprimeix: Expres Serveis

Desembre 1990

Preu: 700 Ptes.

Carte de l'alcalde 7

Introducció 9

Presentació 13

Els nois continuen tocant! 15

L'Hospitalet, *pop*, *rock* i més encara... 17

Gràfics i dades estadístiques 23

Rock 25

BARRA LIBRE
BLUE VELVET
BRAND NEW FIRE
CROSSROAD
DESNUDOS Y SIN DIENTES
ENTE
KONTAINER
LA ANTÁRTIDA SE DERRITE
LOS FARAONES
LA LEYENDA
MALDITOS ROEDORES
PRISIONEROS DEL PLACER
REALQUILADOS
SIC BAND
SPLIT CAMERAS
THE BLOW

Pop-rock 35

ÁTICO 3ª
CAMBIO DE MIL
DE CONTRABANDO
EDICIÓN SIN LÍMITE
FELIPE Y LOS INGLESES
LA VENDETTA
LOS TRALLEROS
SALIDA DE EMERGENCIA
TEJIDOS Y NOVEDADES EN EL PISO DE ARRIBA
TEO BORNEO
THE PARK
URGENTE

Pop 43

BETTY BOOP
ECLYPSE
LA CASA DE MELIN
LA PROVIDENCIA

Heavy/rock dur

47

ARIADNE
BLUTAXT
EDELWEISS
HYSTERIA
KEOPS
ZHENDRA

Jazz/blues/funky/afro/altres

51

ALL QUARTET
AYSSA P.E.N. AND THE CHIBA LADIES
FANS
FUNK-STEIN
LA NEGRA
MEDIANOCHE
RICARDO IBÁÑEZ I CHEPITO
THE PLIMOUTH

Solistes

57

AGUSTÍN MARTÍNEZ
ANDRÉS FRANCO
ESTRUKTURA GUSTAVO
FEDERICO MORALES
J. C. SANTAMARÍA
JORDI ARMENGOL
JORDI REBENAQUE ("REBE")
JOSÉ MANUEL GONZÁLEZ
MIGUEL MORALES
MANEL RABINAD ("RABI")
RAMON MONTOLIU
SERGIO ANDRÉS

Índex de grups i telèfons de contacte

67

GOVERNAR UNA CIUTAT VOL DIR TENIR EN COMPTE TOTS ELS COL·LECTIUS HUMANS QUE la formen, tant pel que fa al seus problemes com pel que fa a les seves possibilitats. De l'equilibri entre aquests dos punts neix la vida ciutadana, que anirà creixent de manera saludable per a tots.

Però la ciutat imposa unes dinàmiques que des de l'administració s'escapen o bé se segueixen amb dificultat. Hem de veure aquesta dinàmica com a positiva perquè ens demostra la vitalitat de la gent, el seu potencial per pensar, créixer i organitzar-se en funció dels seus interessos i necessitats.

Quan la ciutat és jove, com ara la nostra, ens presenta una redundància molt interessant: ciutat jove, món jove, és a dir, un món d'efervescència vital, i creatiu, generador de futur; d'aquest potencial, la música n'és una mostra emblemàtica. Una mostra d'això és el present *Quaderns de rock-L'Hospitalet 1990*, que suposa la dotació de carta de naturalesa a una producció artística important, no només musicalment, entre els joves.

La majoria dels grups, bandes, etc. que apareixen estan en procés de formació i en molts casos en penombra —que és una estètica molt rockera. S'ha de treballar perquè vegin la llum. El treball de Rock-Aula, les Aules de Cultura, el Servei de Joventut, el Laboratori Musical, les entitats i les associacions de la ciutat van per aquest camí.

Una altra particularitat interessant d'aquest quadern és que neix de la col·laboració de l'Aula de Bellvitge —barri que és un veritable viver de grups i d'assaig— i del Centre d'Estudis de l'Hospitalet, que inicien amb la seva publicació la col·lecció d'estudis sobre música actual de la ciutat.

No em resta més que desitjar que el present treball sigui l'inici d'un camí que serveixi d'empenta per als grups de l'Hospitalet, i que, en definitiva, serveixi per alimentar la vivacitat que, en el camp cultural, mostra en la nostra ciutat.

Juan Ignacio Pujana
Alcalde de l'Hospitalet

DES DE L'ANY 1988 EL CENTRE D'ESTUDIS DE L'HOSPITALET ESTÀ REALITZANT UN TREBALL de recerca, reflexió i dinamització entorn de l'associacionisme. Al llarg d'aquest temps hem tractat diferents aspectes d'aquest fet i ens hem anat apropant al seu estudi des de diversos punts de vista, cosa normal i necessària atesa la complexitat de l'assumpte. El gruix de material produït pels diferents grups de treball i persones ja és, a hores d'ara, prou considerable, i alguns estudis comencen a veure la llum amb la intenció d'aportar elements per a la reflexió col·lectiva sobre el fet associatiu a l'Hospitalet. Aquest ha estat el cas del *Taller d'Història del barri Polígon Gornal*, publicat recentment i de manera monogràfica al "Quaderns d'Estudi" núm. 9.

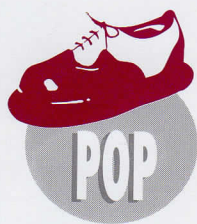
Amb el mateix ànim presentem ara, amb el suport de tot l'equip humà del Patronat Municipal de Comunicació que ha fet possible la seva realització, aquest treball que teniu a les mans sobre la situació dels grups de *pop* i *rock* a la nostra ciutat, treball de camp que vol ser una mena d'instantània que ens informa de com està l'Hospitalet, avui, pel que fa a aquesta forma d'expressió musical.

Sense entrar en el debat sobre si aquests grups formen part d'allò que hom anomena associacionisme espontani o "no reglat" o són més aviat aspirants a bons professionals de la música —debat que podríem ajornar *sine die* perfectament— el fet cert és que són gent amb unes motivacions personals determinades —més enllà de les estrictament pecuniàries— que els porten a fer un treball en col·lectiu i dirigit al col·lectiu, a agrupar-se per fer música, que és tant com dir fer cultura, crear-ne.

Motivacions personals, sí, però també context quotidià que moltes vegades les genera: l'espai urbà. Un espai urbà difícil com és el nostre; un espai on, moltes vegades, són encara plenament vigents els valors que sempre hi ha hagut darrera el món del *rock* pel que tenen de transgressors i alliberadors. Aquests valors que ja formen part de tots nosaltres i que no voldríem perdre mai.

Aquestes i altres qüestions hauran de ser tractades en estudis a fer més endavant sobre aquesta extraordinària riquesa musical a la nostra ciutat. De moment —mentre arriba l'estudi sobre les condicions de possibilitat del *rock* a l'Hospitalet— aquí teniu aquest treball de recerca, realitzat per encàrrec de l'Aula de Cultura de Bellvitge, equipament hospitalenc associat de fa temps al mot Rock-Aula, a José López, periodista de la nostra ciutat especialitzat en qüestions musicals. Treball que ha estat laboriós i que ens permet tenir una primera visió de conjunt del tema, alhora que s'inscriu com a primera eina bàsica per a tots els futurs estudis sobre la realitat del *pop* i del *rock* a la nostra ciutat. Estudis que començaran properament els integrants del grup d'estudis sobre el *pop* i el *rock* del Centre d'Estudis.

Centre d'Estudis de l'Hospitalet

QUADERNS DE L'HOSPITALET 1990

présentació

ROCK

QUAN ALGÚ, FA TRES DÈCADES, VA FORMAR LA PARAULA "ROCK" NO IMAGINAVA QUE, passat el temps, estaria tan arrelada en la nostra societat com ho està avui. En efecte, el *rock*, que va començar sent un moviment musical, va generar una sèrie de caràcters molts específics en altres camps i avui que les grans estrelles del *rock* es tracten de tu amb els grans d'aquest món, la influència del *rock* en la música, en la moda, en el vocabulari... és tan important en la vida quotidiana que podem dir que pertany a la cultura de qualsevol racó del món.

Aquesta influència més o menys generalitzada és més notòria encara en l'àmbit urbà i, per això, l'Hospitalet és un clar exponent de l'arrelament d'aquest moviment.

Una sèrie de circumstàncies, unes locals i altres generals, possibiliten, segons crec, l'esmentada vitalitat:

- La seva curta història com a ciutat massificada, arran de l'emigració dels anys 60, fa que grans capes de la població (sobretot les més joves) no tinguin unes arrels culturals relacionades amb l'entorn més immediat.

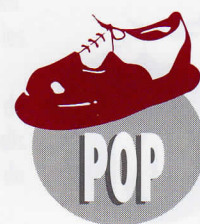
- El caràcter netament contestatari i rebel del *rock*, almenys en els seus començaments, el lliga amb aquesta joventut que habita una ciutat amb grans deficiències.

- La possibilitat d'una sortida professional ràpida i molt ben pagada que necessita grans coneixements tècnics. Aquesta característica és més pròpia d'aquests darrers anys (no oblidem que la majoria de grups de la nostra ciutat es decanten pel *pop-rock* com a fórmula més comercial i, per tant, més fàcil de vendre seguint les pautes del mercat).

- El fet que l'instrument mare del *rock* sigui la guitarra coincideix amb una extensa tradició musical del sud d'Espanya (una gran part de la població hospitalenca és d'origen andalús).

- La proximitat d'una gran ciutat cosmopolita com és Barcelona permet el contacte amb l'actualitat d'altres països: concerts, discos...

Situant-nos en el barri de Bellvitge, totes aquestes característiques es donen de forma notòria. Des de l'escenografia, grans blocs enfront de locals comercials en un pis o soterranis, fins al fet que en el barri només hi hagi hagut una generació (el *rock* és més vell que Bellvitge) fan que sigui el marc idoni on va néixer, ara fa sis anys, Rock-Aula, espai de difusió de música *rock* de l'AC Bellvitge.

I és a partir de Rock-Aula que neix el projecte que teniu a les mans, "*Quaderns de Rock. L'Hospitalet 1990*", amb la intenció de superar l'àmbit estricte del concert com a única via de contacte amb el rock sense renunciar, evidentment, a la música en viu.

Els problemes que ha calgut superar per dur endavant un projecte d'aquesta envergadura han estat múltiples, sobretot pel volum de grups que calia visitar, la desconnexió entre ells, la novetat del tema —crec que és el primer apropament que es realitza a la ciutat—, etc.; però tant l'entusiasme de José López com la sensibilitat, demostrada àmpliament, del Centre d'Estudis de l'Hospitalet davant tota temàtica relacionada amb la realitat d'aquesta ciutat, han fet possible que avui puguem tenir a les mans el present de l'Hospitalet pel que fa a la música rock.

F. J. Luque

Director de l'Aula de Cultura de Bellvitge

QUADERNS DE L'HOSPITALET 1990

Els nois continuen tocant

"DE L'ESBÓS A L'OBRA, EL CAMÍ ES FA DE GENOLLS." VLADIMIR HOLAN.

Un color: el negre. Dues paraules: força i empena. Considerables ganes de divertir-se. Una bona pel·lícula, amb la seva banda sonora. Un espai geogràfic: la ciutat.

Ciutat, paraula que acostuma a anar unida a asfalt, trànsit dens, edificis alts, bars o locals atapeïts de fum, i sobretot, música. Una música que pot ser *rock'n roll*, *blues*, *pop* o qualsevol de les seves variants, però que, en definitiva, constitueix un paisatge sonor creat per ciutadans.

Diuen que tot va començar als Estats Units d'Amèrica el 12 d'abril de 1954, amb el *Rock around the clock* de BILL HAYLEY & THE COMETS (primer número u en llistes de vendes amb l'etiqueta de *rock'n roll*). Són, per tant, poc més de 36 anys de vida, des de la seva aparició "oficial". Abans ja era en l'"ambient", i esperava que algú li donés forma. Va entrar per la porta del darrere i es va estendre per tot el planeta. Un *disc-jockey* de Cleveland anomenat Alan Freed, li va posar nom, i es va distingir d'altres músiques, precisament, pel seu caràcter urbà i popular.

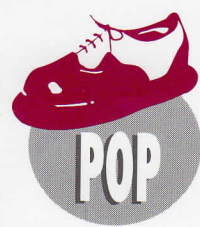
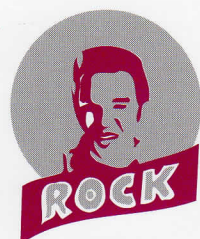
Aquests sons van trigar a arribar aquí, però quan ho van fer es van quedar definitivament entre nosaltres.

L'any 1954 jo encara no havia nascut. Els meus pares, que procedien de Galícia, asseguren que ho vaig fer l'any 1960 al barri de la Florida, en una ciutat encaixonada entre el Mediterrani i Barcelona. Sempre he viscut prop del món del pop i del rock, si més no des que tinc coneixement, però sempre n'he tingut una "visió des de fora", és a dir: concerts, col·leccionisme discogràfic, algunes col·laboracions en programes musicals de Ràdio l'Hospitalet, maneig de taules de mesclat i plats en diversos locals, etc. Això que ara tenciu a les mans presenta una perspectiva diferent, perquè crec que per escriure sobre música cal conviure amb els músics; així, he assistit a un gran nombre d'assaigs i concerts, he mantingut moltíssimes xerrades fora de l'àmbit estrictament musical, compartint plat i taula, o bé prenent copes, amb els membres de les bandes.

He fet amistat amb gent que abans no coneixia, i fins i tot, m'imagino que també m'he guanyat algun enemic, perquè, és clar, no tot ha de ser perfecte.

Aquestes pàgines només pretenen ser una primera aproximació, gairebé a vol d'ocell, de la situació actual de l'anomenada música jove (de fet, només té 36 anys, segons els erudits) a la ciutat de l'Hospitalet.

Aquí no trobareu la història de *rock stars* famosos. S'afirma que la nostra ciutat no constitueix una cantera de grups coneguts, però els nois continuen tocant amb més ganes que mai, i potser d'aquí a un temps es pugui parlar d'algunes de les bandes que apareixen en aquest dossier entre els que són cridats a la fama.

L'Hospitalet Rock, Pop i més encara

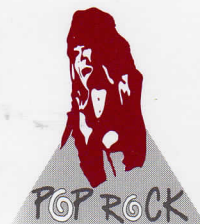
QUAN PACO LUQUE, DIRECTOR DE L'AULA DE CULTURA DE BELLVITGE, DES DE ROCK-AULA, em va proposar de realitzar "una prospecció sobre l'estat del *pop-rock* a la nostra ciutat", la primera cosa que ens vam plantejar va ser el mètode que hauriem de seguir. Ens vam decidir per un treball de recerca, més aviat periodístic, a partir pràcticament de zero, en què poguéssim contrastar tota la informació fins arribar a percebre "com està el pati".

Proveït de folis, bolígrafs en abundància, piles recarregables i un *walkman* gravador, vaig començar a parlar amb els músics que jo coneixia, alguns dels quals ja no estan en actiu, i després ho vaig fer amb els amos de botigues d'instruments musicals i de discos, coneguts i amics... Després vaig començar a visitar locals d'assaig i a ampliar els contactes, aviat va córrer entre els grups la veu sobre el treball que jo estava realitzant. D'aquesta manera, el radi d'acció es va anar ampliant.

Vaig anar elaborant una fitxa sobre cadascuna de les bandes, en què figuraven una sèrie de dades bàsiques: membres del grup, instruments que tocaven, història breu, telèfons de contacte, influències musicals, repertori, *cachet*, "bolos" realitzats, material editat o gravat, estil, projectes immediats, etc. Les fitxes es van anar actualitzant fins al mes de juny de 1990, en què es va tancar la redacció.

Pràcticament des del principi vaig poder comprovar la gran varietat d'estils i variants que apareixien a la ciutat: *pop*, *blues*, *fussion*, *rock'n roll*, *música cibernètica*, *funky*, *heavy*, *jazz*, *hip-hop*, etc.

Evidentment, aquests estils comporten una forma de vida, amb una sèrie de valors propis que formen part de la societat amb més força cada vegada.

Altres Estils

Solistes

El nostre camp d'acció s'ha cenyit bàsicament a l'any 1990, per la qual cosa en aquest *dossier* ens farem ressò de la situació actual, malgrat que en diversos casos serà inevitable girar la vista enrere. En un futur no massa llunyà amenacem amb una altra "recerca" sobre el passat del *rock* i el *pop* a aquestes terres de Catalunya, situades entre el Barcelonès i el Baix Llobregat.

En aquest *dossier* incloem: 1) Bandes de l'Hospitalet, tot i que en alguns casos no tots els membres siguin d'aquí. 2) Formacions que assagen a la nostra ciutat.

D'aquesta manera intentem abastar tota la gent que realitza aquesta tasca musical a l'Hospitalet.

He realitzat en total 163 entrevistes o xerrades. Poc després de parlar amb mi van desaparèixer diverses bandes. D'altres, fins i tot, va resultar que no tenien cap vinculació amb l'Hospitalet, per la qual cosa no són esmentades aquí, com tampoc aquells que no van comparèixer a les cites prèviament concertades. Aquest darrer cas es va donar en 6 grups (com podeu suposar, direm el pecat, però no el pecador). L'entrevista va anar acompanyada, en general, d'un petit reportatge fotogràfic.

En la mesura que ha estat possible, s'ha buscat l'objectivitat; així, en algunes ocasions, la informació és totalment asèptica, ja que el que pretenem és donar a conèixer una sèrie de creadors, i no emetre judicis de valor. Aquestes pàgines neixen més amb una vocació d'aparador que no altra cosa, si bé no hi rebutgem l'anàlisi.

Les bandes apareixeran per estils, i en cada estil seguiran un ordre alfabètic; les bandes mateixes són les que han indicat l'estil al qual s'adscriuen. Els blocs són els següents:

- *Rock*, en què apareixen diferents variants, des del *rock'n roll* clàssic o el *rockabilly* a altres tipus.

- *Pop*.

- *Pop-rock*, que aplega tendències molt diferents entre elles.

- *Heavy metal*, *rock dur*.

- D'altres, on s'inclouen els que no han estat esmentats en els apartats anteriors, com ara: *funky*, *blues*, *jazz*, *fussion*, etc.

- Solistes, als quals dediquem un capítol específic. Parlarem d'aquest apartat de músics que porten anys de professionalitat, entre els quals hi ha alguns "il·lustres", i fins i tot algun grup compost per una sola persona, per completar d'aquesta manera la xarxa de la nostra particular "moguda" autòctona.

2

RECORRENT LA CIUTAT

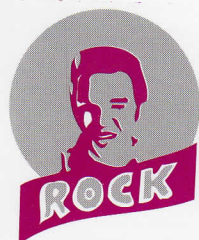
Al principi hi va haver gent que em va dir que seria impossible trobar totes les bandes, i que a més la cosa era una tasca de bojos. Crec que no n'hi ha per tant, tot i que estic convençut que hi ha grups que no apareixen en aquestes pàgines, per la qual cosa demano disculpes per avançat. Evidentment (i si aquest és el cas) no hi he pogut contactar per causes alienes a la meua voluntat, per tòpic que sembli, atesa l'envergadura del tema en una població propera als 300.000 habitants. També es pot haver donat el cas que algun grup nasqués quan havíem tancat la redacció.

Es deia, fa uns anys, que a la perifèria de Barcelona, com en la d'altres grans ciutats, predominaven les formacions de *heavy metal* o de *rock radical*, *punk* i altres, però, com diu la cançó, sembla ser que els temps estan canviant. Això es pot apreciar en el gràfic adjunt a aquest comentari, en què s'indiquen els diferents estils i els seus percentatges concrets, sempre cenyint-nos a l'Hospitalet.

Els diferents barris aporten una personalitat determinada, com també elements diferenciadors, al so dels grups, fet que produeix un cert "mestissatge". Tanmateix, no es pot parlar d'un barri determinat amb una música "pròpia"; a més, la proximitat entre ells fa que molt sovint no es pugui parlar d'un grup d'un barri, sinó que els seus membres solen viure en barris propers.

Les bandes veteranes són escasses. La majoria porten entre un i dos anys funcionant. Aquesta és una dada significativa que pot indicar l'existència majoritària de dues generacions de músics en actiu.

Entre febrer i juny de 1990, 23 dels grups contactats es van dissoldre per motius diferents. Això pot indicar el caràcter de provisionalitat d'algunes formacions, com també una possible manca d'expectatives. Hi va haver, fins i tot, bandes que van canviar únicament de nom. Aquest és el cas, per exemple, d'EDICION LIMITADA, el nom actual dels quals és EDICION SIN LIMITES, o bé CON EL PERMISO DE LA DAMA, que fa poc van passar a ser MALDITOS ROEDORES. És freqüent, també, el trasvassament de membres d'unes formacions a unes altres, com també el naixement d'una banda amb membres que provenen d'altres d'existents que continuen funcionant, o bé que ja estan dissoltes. Podríem dir que el món del *pop-rock* és compost per diverses famílies que es coneixen entre elles i que, d'alguna manera, pertanyen a un mateix cercle. Igualment, es dona el cas que algunes bandes es relacionen sobretot amb d'altres que no són de l'Hospitalet i mantenen un "aïllament" amb els grups locals, o bé deslligant-se totalment de la "moguda" musical.

Altres Estils

Solistes

La vida d'una banda pot dependre de diversos factors, entre els quals podem destacar:

- La relació personal entre els components, sobretot tenint en compte les peculiaritats dels músics d'aquesta ciutat.
- Els mitjans materials i/o econòmics de què disposin, és a dir, instruments i accessoris, amplificadors, local d'assaig, maquetes i gravacions en general, etc.
- La resposta o acceptació per part del públic.
- L'estil musical. (És ben sabut que un estil determinat pot condicionar la trajectòria comercial d'un grup.)

Igualment, els músics solen dedicar bona part dels seus ingressos, que sovint no són gaire elevats, a l'adquisició de material, amb la qual cosa el nivell tècnic és, si més no, acceptable. La majoria té una feina al marge de la música, normalment els aturats forçosos hi són minoria. També hi ha músics que estan estudiant, o bé que combinen feina i estudis amb la música.

El local d'assaig és un altre element important, i més quan es persegueix la professionalitat amb afany. En general, els locals no reuneixen les condicions més adequades, sobretot pel que fa a espai i sonoritat. Hi ha bandes que disposen de local propi, que pot ser fins i tot d'algun familiar proper, on assagen diàriament, o bé els caps de setmana. De vegades es dona el cas que aquests locals funcionen durant el dia com a negoci, o bé com a tallers, botigues, etc. D'altra banda, hi ha conjunts que viuen, gairebé, en continu estat de provisionalitat pel que fa a local. Tanmateix, predominen els locals llogats que, en molts casos, són compartits per més d'una banda.

Els barris en què proliferen els locals són, per ordre quantitatiu: Bellvitge (majoria aclaparadora!), Collblanc i la Florida, seguits de prop per Santa Eulàlia. Hi ha grups que assagen fora de l'Hospitalet, a llocs propers, però sobretot a Barcelona i, per proximitat geogràfica, a la zona de Sants i Mercat Nou, a la vora de la Riera Blanca.

Hi ha una relació permanent entre els músics d'aquí amb els de Barcelona i amb els de poblacions properes, com ara Cornellà, Sant Joan o Esplugues. Així es comprèn que a moltes de les bandes hi hagi membres dels llocs esmentats. Com a exemple clar tenim PRISIONEROS DEL PLACER, del qual la meitat dels quatre membres són de l'Hospitalet, i aquests dos viuen al barri del Centre. Una dada a tenir en compte és que cap grup dels que figuren en aquesta guia no utilitza el català en les seves cançons.

Per a l'elaboració d'aquest *dossier* he escoltat més de cent maquetes, que apleguen un total de 306 cançons. Seixanta-sis d'aquestes maquetes pertanyen a les bandes que apareixen aquí, i que formen el total de les maquetes que han enregistrat, ja que he anat sol·licitant a les bandes tot el material que tenien gravat per poder-ne apreciar així la seva evolució o els seus canvis. La resta de maquetes, fins depassar el centenar, són de bandes desaparegudes o de fora de l'àmbit d'aquest estudi.

Del total de 66 maquetes, 41 estan gravades en estudi, amb un enginyer de so o productor, o bé amb tots dos. En segon lloc hi ha les anomenades "casolanes", és a dir, gravades per la banda mateixa amb platines o multipistes, en el local propi o bé en el d'alguna banda amiga. Aquest tipus de maqueta és habitual des de fa alguns anys i assoleix, de vegades, bona qualitat. Les maquetes casolanes són un total de 13, i finalment en queda una dotzena d'extretes d'algun concert.

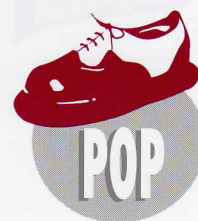
Normalment són les bandes les que es financien les maquetes, que els serveixen de carta de presentació en vista a tocar en directe o a convèncer una companyia que els produeixi un disc. L'autofinançament ha variat una mica en els darrers mesos amb l'aparició del Laboratori Musical, situat al Centre Cultural Metropolità Tecla Sala. La majoria de maquetes en estudi es va gravar entre 1988 i 1989 a Sonomania, fins ara els únics estudis que hi havia a l'Hospitalet, actualment desapareguts.

Quant al material plastificat, és a dir, discos, de les bandes que inclouen aquestes pàgines, apleguen un total de 13 produccions, desglossades de la manera següent:

- 5 *long plays*.
- 3 *singles*; no hi computem els 45 *RPM* extrets d'algun dels *LP*, o de qualsevol altre format.
- 2 *Maxi-singles*.
- 2 mini-albums.

L'autoproducció hi és igualment majoritària, però sense arribar al 100%. Les edicions van a càrrec de segells com ara Aspa, Stoppi, Nit o Berman. No cal dir que no es tracta de segells situats en primera línia. Hi ha també bandes que publicaran els seus temes pròximament, potser alguna ja ho hagi fet quan tingueu aquest treball a les vostres mans.

La fita de tots és arribar amunt o, si més no, lluitar tant com es pugui per assolir-ho.

3

LA HISTÒRIA CONTINUA...

El principi de la dècada dels vuitanta va marcar la irrupció de bandes espanyoles en el panorama musical, que van demostrar que amb pocs diners però amb molta imaginació i ganes es pot triomfar. Han passat gairebé deu anys i sembla ser que la cosa no s'atura.

En aquestes pàgines apareixen dos centenars de músics. Les bandes són les protagonistes d'aquesta història; és per això que són citades sempre en majúscules.

Vull donar les gràcies des d'aquestes ratlles a tota la gent que m'ha ajudat d'alguna manera, i sense la qual això hauria estat impossible, però sobretot a les bandes i els músics en general, i en particular a:

Carlos Pico, realitzador del programa "Discontrol", de Ràdio l'Hospitalet.

"El Canijo" (Juan Medina).

José Luis Martín.

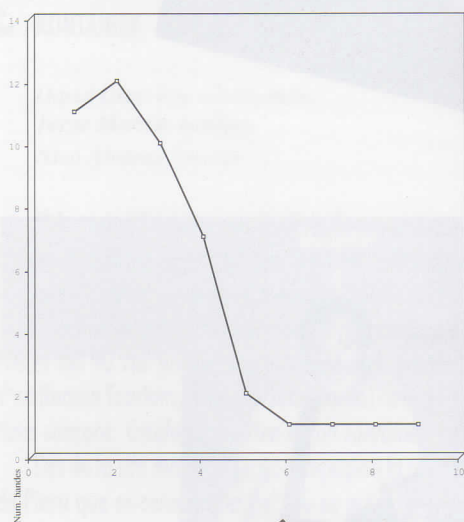
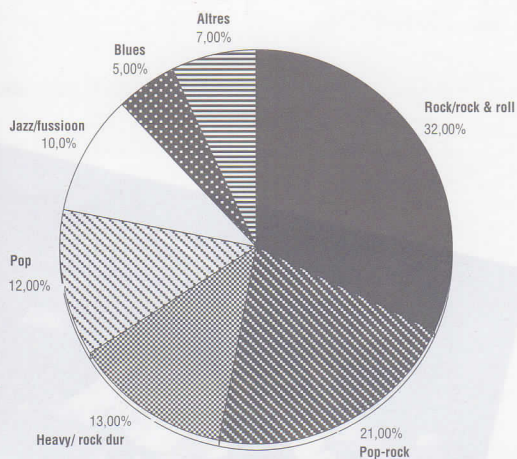
Jordi Güell, del Casal.

I, finalment, a Javier Guallar i a Toni Ardite, per ajudar-me amb les fotos.

Estic convençut que això no és més que el principi d'un camí i, com diuen els madrilenys SECRETOS, en el seu tema titulat precisament *Continuará...*, això no pot acabar així. Mentre a la nostra ciutat, com en moltes altres d'arreu del món, hi hagi persones que s'ho passin bé amb aquests ritmes i sentin la necessitat de tocar, encara que sigui en un local ròneg o en condicions adverses, el *rock* no s'aturarà i continuarà amb carta de naturalesa, per tal que tots seguim el compàs i ens ho passem "a tope".

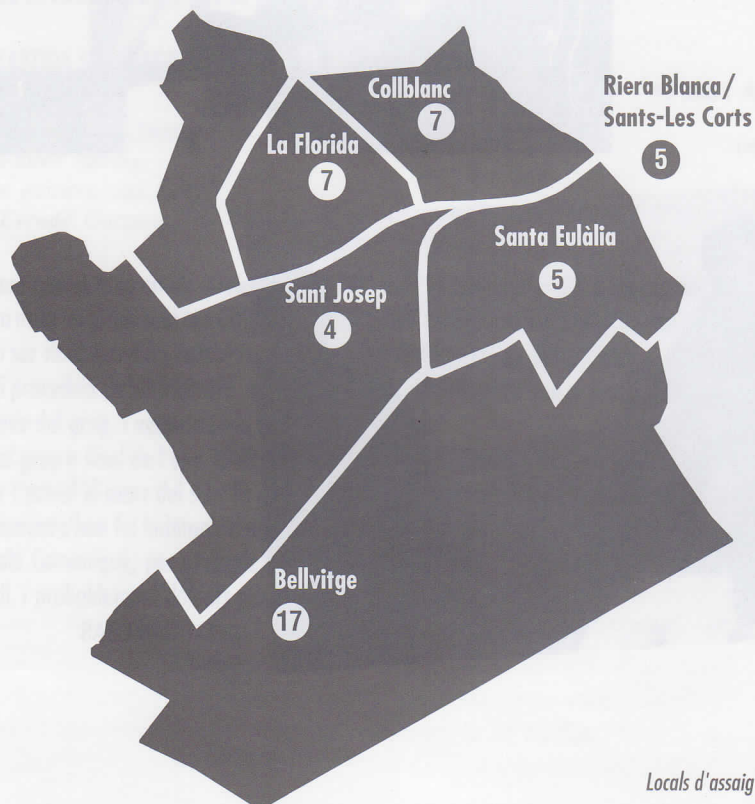
Percentatge per estils

• Rock/rock & roll	32%
• Pop-rock	21%
• Heavy/rock dur	13%
• Pop	12%
• Jazz/fussioon	10%
• Blues	5%
• Altres	7%

Vida de les bandes

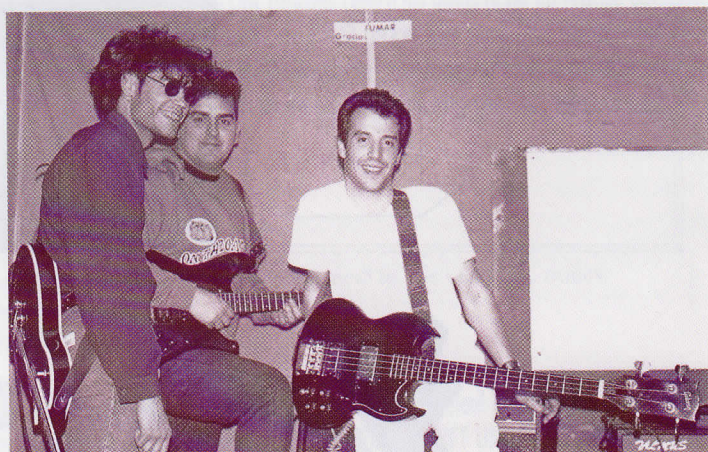
• Menys d'un any	11
• 1 any	12
• 2 anys	10
• 3 anys	7
• 4 anys	2
• 5 anys	1
• 6 anys	1
• 7 anys	1
• 9 anys	1

Locals d'assaig

PRISIONEROS DEL
PLACER en concierto
(Foto J. L.)

LA LEYENDA. Local de
ensayo.
(Foto Toni Ardite)

SPLIT CAMERAS
(Foto J. L.)